

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra AF DANSKEREN III

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 224.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig09val-shoot-idm139760343709504.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Dette er nemlig, efter min Følelse og for mine Øine, det opløftende og glædelige, som fra Arildstid udmærker *Nordens Kæmpeaand* fremfor alle andre *Folkeaaender*, at han aabenbarer sig i *betimelige Fremskridt*, som en seierrig Helt, der kraftig bevæger sig henimod et fjernt men ophøiet og glædeligt Maal, skiøndt han forudseer, at dets Opnaaelse kræver Afkald paa mangfoldige Nydelser, han ellers gjerne vilde dvæle ved, og kræver Opoffrelse af mange kiære og ypperlige, men i Tidens Løb forældede og opslidte Redskaber, som han dog inderlig gjerne vilde give Deel i sin *Udødelighed*. Saaledes føler jeg Storheden og saaledes seer jeg Sammenhængen i den saakaldte »*Nordiske Mythologi*«, den mageløse *Kvinde-Spaadom* (Vølu-Spaa) om *Helte-Aandens* Kæmpeskridt i alle Aser, fra *Balders Bane-Tue* giennem *Valhal* og *Ragnarok* til *Ida-Sletten* og *Gimle-Borgen*, og det er denne *Asamaalets* Spaadom, dette vor Nordiske Folkeaaands Fremsyn over sit eget store Levnets-Løb giennem Aartusinder, som jeg føler, seer og paastaaer og stræber efter Evne at bevise, nu fra *Skjalde-Kongens* Gienfødsel i Øhlenslæger begynder klarlig at gaae i Opfyldelse! Derfor smiler jeg kun ad *Døds-Tyrannen*, naar han enten ved *Øhlenslægers* eller ved min egen Grav vil indbilde mig, at nu har han dog endelig faaet Bugt med *Nordens Aand*, saa han herefter kun som et *Gienfærd* ved Nattetid kan besøge sine »mange grønne Grave« i Skjaldenes 225 og Sagamændenes efterladte Skrifter, og udfritter han mig om Grunden til mit Smil, som han finder ikke blot upassende men ærgerligt ved *Skjalde-Kongens* Grav, hvor han har glædet sig til, at idetmindste hele Danmark skulde smelte hen i Taarer, da svarer jeg ham spodsk: jeg smiler ad din *indbildte* Magt og Seier over Nordens udødelige Helteaand, thi havde det været andet end en tom Indbildning, der fødte en latterlig Indbildskhed hos dig og hos *Tyskerne*, da vilde det jo aabenbar været umuligt, at denne *Skjalde-Konge* kunde fødes, leve og virke, ja, øve uforglemmeligt Storværk i *Nordens Aand*, efterat der giennem mange Aarhundreder var groet Mos paa *Halfred Vanraadskjalds* og *Snorro Sagaspilders* Grave! Eller vil du kanskee indbilde mig, at nu er han forgaaet ved et Stjernes kud, den *Nordens Kæmpeaand*, der i *Oldtiden*, uden at blune derved, leed i det enkelte saamange Nederlag, som der var Sæder i *Valhal* og som der blev Kæmpehøie i Norden, han, der saa i *Mellemtiden*, hele sex Aarhundreder, laae i Dvale eller udhvilede sig med *Holger Danske* i »*Vættæværn*«, men stod saa atter lyslevende op i og med *Skjalde-Kongen Adam Øhlenslæger*, kom hele sin Fortid med al dens Storværk saa levende ihu, som det var skeet *igaar*, og saa glædelig ihu, som det skulde gientages imorgen, han, der, som en fra de Døde opstanden Hedenolds-Drot, drak Arveøl efter sig selv og tømde *Brage-Bægeret* med det kongelige Løfte, at kunde han end i *Nytaarstiden* ei overgaae, saa skulde han dog aabenbar *ligne* sig selv, ei som et *Gienfærd*, men som en *Gienfødsel*, luttret i Skærsilden og klog af Skade; vil du, usle Tyran, indbilde mig, at denne Kæmpeaand, som ogsaa har svævet og svæver endnu over min Isse og gjør mig stærk til at staae opreist og trodse dig ved Kongens Grav, at denne midt iblandt os livsalig gienfødte Aand enten skulde være kvalt i dette kongelige Svøb, hvorpaa du her udøser din onskabsfulde Harm, eller skulde kvæles i noget af alle de Svøb, hvorigiennem han udvikler sine store, velgjørende Kræfter og lader sin Herlighed, som han behager, lyne eller skinne!